

opgaver visse særfororgsinstitutioner har varetaget vedrørende uddannelse af klienterne.

Endvidere overføres den forpligtelse, der efter bilstandslovens §§ 112-114 har været for staten til at sørge for, at der findes særlige plejehjem for yngre og for personer med lidelser, der enten forudsætter en bestemt indretning af plejehjemmet eller gør periodevis indlæggelse til rekreation eller behandling påkrævet.

Arten om omfanget af forpligtelsen vil fremgå af de love, under hvilke områderne henføres, for undervisningsvirksomheden lovgivningen under undervisningsministeriet, for sygehusopgaverne og visse andre sundhedsopgaver lovgivningen under indenrigsministeriet, samt i øvrigt lov om social bistand, hvis bestemmelser samtidig ændres.

For så vidt angår *kommunernes forpligtelser*, sker der ikke med ændringsforslagene til bilstandsloven på det sociale område nogen direkte overførsel af særfororgens institutioner, men særfororgens udlægning indebærer, at kommunernes opgaver forøges både som følge af en stigende tilgang af handicappede til de kommunale social- og sundhedsforvaltninger og ved den omlægning og intensivering af sagsbehandlingen, som en forsvarlig betjening af dette klientel vil nødvendiggøre. Kommunernes forpligtelser vil bestå i at stille de almene tilbud til rådighed og i givet fald inddrage sagkyndig bistand fra amtskommunen i den koordinerende hjælpeindsats, rådgivning, sagsbehandling m. v. for de eksterne klienter og samarbejde med amtskommunale myndigheder om visitation til institutioner samt om bistand m. v. til interne klienter under ophold i institution og ved hjemsendelse efter institutionsophold. I øvrigt henvises til de indledende bemærkninger til ændringsforslaget til bilstandsloven.

Til § 2.

Ved bestemmelsen overføres de statsinstitutioner, der i tiden indtil lovens ikrafttræden har været drevet af særfororgen, til de amtskommuner, i hvilke de ligger, institutioner i København og Frederiksberg til disse kommuner.

Herved forpligtes amtskommuner og Københavns og Frederiksberg kommuner til at videreføre de udlagte institutioner, der i de første 5 år efter udlægningen kun kan nedlægges med socialministerens samtykke, for skolers vedkommende med undervisningsministerens samtykke, jfr. § 7. Denne overførsel sker uden vederlag fra modtagerne.

Det foreslås dog i stk. 4, at visse institutioner fortsat bliver under statens ansvar. Begrundelsen

herfor er, at disse institutioners virksomhed er væsentlig forskellig fra den kommunale og amtskommunale virksomhed, at en udlægning ikke indebærer de fordele, som gør sig gældende ved udlægningen af den øvrige del af fororgen. Det forudsættes, at disse institutioner indtil videre administreres af socialstyrelsen.

Det er endvidere forudsat, at de eksisterende særlige konsulentordninger opretholdes i statens regie, jfr. ændringsforslag til bilstandslovens § 29.

Udgangspunktet er således, at en institutions beliggenhed skal være afgørende for dens fremtidige tilhørsforhold. Der åbnes dog i stk. 2 mulighed for, at der i det enkelte tilfælde træffes en anden ordning, idet det foreslås, at det amtsråd, der efter hovedreglen skulle have overdraget en institution, skal kunne træffe aftale med et andet amtsråd om, at dette overtager institutionen og samtidig ansvaret for institutionens drift. Det foreslås endvidere, at sådanne aftaler, der forudsættes indgået senest 6 måneder inden udlægningen, jfr. bemærkningerne til § 15, skal godkendes af socialministeren, for skolers vedkommende efter forhandling med undervisningsministeren.

Da det vil kunne være formålstjenligt, at et amtsråd overdrager en institution til en kommunalbestyrelse, foreslås det endvidere i stk. 3, at vedkommende amtsråd og kommunalbestyrelse på tilsvarende måde som efter stk. 2, skal kunne træffe aftale herom. Denne bestemmelse sigter på daginstitutioner for børn og unge i de tilfælde, hvor institutionen fortrinsvis er blevet benyttet af en kommune eller drevet i samarbejde med en kommune.

For så vidt der eventuelt ikke kan opnås enighed mellem amtskommunen og vedkommende institutionskommune, kan sagen af en af parterne forelægges socialministeriet.

For så vidt angår *skoler* for børn i den undervisningspligtige alder, henvises til det af undervisningsministeren fremsatte ændringsforslag til folkeskoleloven.

Overførslen sker, som ved andre tilsvarende opgaveomlægninger mellem staten og amtskommunerne, uden vederlag for modtagerne.

Der er ikke foreslået medtaget en *særlig tilbagebetalingsklausul*, som efter bilstandslovens § 143 finder anvendelse for den tidligere gennemførte overførsel af børne- og ungdomshjem med flere til amtskommunerne, dels fordi den fremtidige anvendelse af særfororgens institutioner i tilstrækkeligt omfang kan styres gennem udbygningsplanerne, jfr. bemærkningerne til § 7, dels fordi tilbagebetalingsklausulen medfører betydelig administration.